

Ho digué Plató

Plató, el gran filòsof atenès, parlant de la fortalesa i temperància dels homes, diu que sempre resulta ridícula i per definir la seva tesi, fa parlar Sòcrates: No és veritat que hi hagi homes forts i soportin la mort amb valentia, perquè en veritat la soporten per por o un mal pitjor i per consegüent, són forts només que per por. I no és una ridícula que un home sigui valent per timidesa o covardia?

La lliçó de Plató, amb tot i els dos mil anys que rodola per la terra, té tota l'actualitat. Per què quantes accions i actuacions bèl·liques han estat portades a terme, amb el sol objectiu d'evitar-se un mal pitjor l'opressor? I quantes vegades la fúria desbordada del tinà ha sotjat tot un sentiment i un anhel, per la por de perdre el seu domini i la temença d'una justícia?

La valentia és un factor exclusiu i propi únicament de la raó i el seny i la timidesa i covardia és una ben adequada cuirassa pel pit de l'home que amb frase de vocabulari, es qualifica de valent i que mirat amb els ulls de la veritat, solament resulta ésser el pertorbador del benestar d'aquells homes que de la serenitat i comprensió en volen fer tot un viure.

PERFILS

Pensaments que no passen mai de moda

III

La veritat sempre sura. Fins i tot quan van tirar-la dins d'un pou, va sortir sola.

Són molts en aquest món que demostren ésser avançats. Per això quasi sempre són els primers d'arribar allà on molts d'altres no han pretès mai d'arribar-hi.

Deia un: No tinc gaire paciència, però en tinc suficient per a suportar totes les pedres que em tiren. No obstant, val a dir també, que procuro així que puc, que les més grosses trenquin la teulada d'aquells que les tiren. Ja ho sé que això no és tornar bé per mal; però mentrestant, ensenyo que no sóc manxol.

Es molt fàcil que un estúpid, fent estupideses a la plaça pública, obtingui una grossa concurrència. En canvi, a un home intel·ligent, amb una obra meritòria i d'estudi, és probable que li girin l'esquena.

De consells pocs i d'observacions moltes. Poden ésser equivocats els primers i mal enfocades les segones; però almenys es té el consol de no haver-ne de culpar a ningú.

Educació no és igual que instrucció. La primera, pot obtenir-se amb poc esforç; la segona, requereix voluntat i estudis.

Deia un: Jo miro sempre endavant, però no em descuido de mirar endarrera. No pas per curiositat, sinó per precaució.

Són molts els que pretenen demostrar indiferència per tot. Però així que fixen la vista o parlen un poc, descobreixen que en lloc d'indiferència, el que senten és odi i menyspreu.

Les ungles pintades, els ulls pintats, els cabells pintats, la cara pintada... Es de suposar que les persones que així procedeixen, per a no desentonar, porten la resta del cos igualment brut.

Segons en quins llocs et trobis, el millor és parlar baix. Així i tot, et sentiran molts que no haurien d'escoltar-te.

El cor del poble, com el cor de la terra, és sempre propici a produir fruits excel·lents. El que cal, és saber escollir les llavors que s'hi sembren i no descuidar la manera de cultivar-les.

Resúm

El Consell Municipal es complau de fer públic l'estat global, demostratiu de les quantitats que les organitzacions sindicals U. G. T. i C. N. T. així com les procedents del cobrament del repartiment han entregat a la Conselleria Municipal de Defensa, fins el dia 20 de febrer propassat, amb indicació de la inversió que se n'ha fet:

INGRESSOS:

Donatius U. G. T. i C. N. T.	31.988'50
Repartiment setmanal	16.065'—
Ingressos diversos	5.792'—
Total Pessetes ingressos	53.845'50

DESPESES:

Assistència Refugiats Arenes	13.749'—
« a famílies necessitades	3.009'—
Entregues Milícies antifeixistes i sostaniment milícies locals	15.222'80
Pagament per a obres públiques per alleugerir l'atur forçós	17.642'—
Pagament retribució auxiliars mestres escoles locals	4.078'80
Total despeses	53.701'60

RESUM:

Ingressos pessetes	53.845'50
Despeses pessetes	53.701'60
Sobrant pessetes	143'90

Castellar del Vallès, 3 de març del 1937.

EL CONSELL MUNICIPAL

A la façana d'una casa de veïnat, un estadant va pintar-hi aquell reconfortant «Estimeu-vos els uns als altres»... I cada vegada que per animar els seus bons sentiments, sortia a contemplar-lo, tenia de fugir a resguardar-se, davant l'aldarull que movien i les trompades que es claven els veïns mentre s'estimaven.

Contrició necessària. Sovint ens fem el deure de demanar perdó pels possibles errors comesos, el pecat dels quals pot haver ofès a algun dels nostres consemblants. Posició poc elegant? ... Notis, no obstant, la doble avantatge de reparar un greuge, tranquil·litzant a més la nostra consciència.

J. VIVES I BORRELL

Unió i lleialtat és la clau de la victòria

Si bé és cert que per assolir el triomf en el front de guerra de la causa per la llibertat del poble, —llibertat que el feixisme criminal i assassí vol arrabassar-nos amb un esperit mitjaval—, és indispensable la militarització de les milícies antifeixistes, la creació de l'exèrcit regular popular i el comandament únic, no és menys cert també que en la reraguarda precisa coordinar tots els esforços i encaminar-los a forjar un eficient front econòmic, que sigui el nervi vital de la nostra revolució i a l'ensem que contribueixi en acabar ràpidament aquesta convulsió terrible que sofrim del 19 de juliol ençà i que cada dia que passa significa el sacrifici generós de centenars de vides proletàries i representa la pèrdua de milions de pessetes enfonsant poc a poc la nostra economia. Més perquè això tingui efectivitat, sols falta—interpretant el desig i sentir del poble—que amb lleialtat es faci la unitat sindical.

Els avantatges que aquesta unió reportaria no serien pocs; en primer lloc tindriem la saludable virtut de fer desaparèixer les capelletes existents dintre les organitzacions, les quals sempre han servit perquè companys poc escrupulosos en quan tenen ocasió, puguin satisfer les seves ambicions personals. Tombé facilitaria la creació de les Federacions d'Indústries òrgans indispensables pel desenvolupament eficaç de les empreses col·lectivitzades i comitès de control, contribuint al desaparèixer el punt de la representació proporcional, que el factor capacitat tingués tot el seu valor i per tant els elements de més confiança i provada competència, passarien a regir-ne els seus destins; ultra això és ben segur que els arribistes—nous rics,—que sense coneixement del què toquen s'han situat en la direcció d'algunes fàbriques i tallers cobrant sous que sols per decència ja no haurien d'existir, també se'ls acabaria el camp de les seves nefastes especulacions; i en fi podria anar desgranant conceptes diversos que s'aconseguirien amb la unió, cosa que faria, si no corrés el risc de fer-me pesat abusant de la paciència dels llegidors i de la bona acollida que em dispensa aquest setmanari. Amb tot però, per la seva capital importància cal destacar-ne un, i és incrementar la producció de guerra. Per a ningú és un secret que arran dels fets aquí a Catalunya, s'ha hagut d'improvisar transformant en formidable indústria de guerra els antics tallers i fàbriques, que en temps de pau es dedicaven a les tasques

normals de producció; però si bé és molt lloable aquest esperit creador del nostre poble, jo crec que portant-se a terme la unió dels treballadors, fins es doblaria aquesta producció, sols concentrant les energies escampades i inactives, car són milers els obrers inactius que cobren—altres no—, i a dotzenes les obres, tallers i fàbriques que servien amb el seu rendiment per atendre degudament els fronts de lluita i això enllaçat amb una bona organització del transport (avui molt deficient), faria que la moral dels nostres heroics combatents creixés i aleshores les seves accions tindrien l'eficàcia que tots els antifeixistes de cor desitgem.

Què s'oposa doncs per què sigui una realitat aquesta unió? Parlem-ne.

Amb motiu de l'acte Pro-Konsomol, celebrat al Price, fa quatre setmanes, els destacats militants Joaquim Cortès i Jordi Benjam, de la C. N. T. i U. G. T. respectivament, convenien en el curs dels seus parlaments que sense la unitat perillava la victòria. El senyor Companys, que presidia, al felicitar-se d'aquestes declaracions, propugnava perquè es convertissin en una realitat ben prompte; uns dies més tard la Federació Regional de Sindicats únics, enviava una nota a la Federació Regional U. G. T. per a posar-se d'acord també respecte a la unitat; i és el poble que esperonat per la caiguda de Màlaga i veient esfondrar-se les seves llegendes reivindicacions, es manifesta unànimement en igual sentit. Per què no es fa?

La falta de lleialtat en els dirigents ha estat norma destacada en el transeurs d'aquest moviment, per això hem vist com en la tribuna les «cotorres» mitineres i en els diaris els «plumifers» d'ocasió, a l'igual de uns perfectes campions han batut el record del contrasentit i de la incongruència, és clar que per a salvar honroses excepcions em refereixo sols als qui mai prediquen amb l'exemple. En nom de la victòria es demana unió, dotzenes de vegades han dit que per falta de prendes d'abric els milicians passen fred, que no tenen armes—cas molt lamentable—i per això demanen al poble que ajudi amb esperit de sacrifici (que ha demostrat i demostra tenir-lo), sense donar-se compte que al damunt seu abillen valuoses caçadores de pell, llampanes bandoleres i magnífiques pistoles del nou llarg i que amb uns quants individus d'escorta provistos de pistoles metralladores passen la seva vagància

amb un luxós 40 HP.—encara que falti benzina—per tots els indrets de Catalunya.

Referent a la unió sindical se n'ha pogut parlar molt mentre servia de mascareta encobridora per carregar el mort a determinada central sindical, però tant bon punt s'ha de passar de les paraules als fets imposats per la realitat, vénen les dilacions posant-se al descobert l'innoble de certes actituds.

Sortosament segons indicis, la Junta de la C. N. T. local ha manifestat el desig d'aquesta unió a la U. G. T.; creiem que la Junta d'aquest organisme té el propòsit de posar-ho en coneixement dels seus afiliats per mitjà d'una assemblea, però sigui com sigui l'acord que es prengui—quan surtin aquestes ratlles ja s'haurà determinat—tinc de dir que el que es ventila en aquests moments és un problema de vida o mort per a nosaltres, no és Socialisme, Comunisme, Anarquisme ni Republicanisme, el capitalisme internacional el que vol és tornar-nos a tots els obrers del món a la condició d'esclaus i contra això hem de reaccionar no permetent que habilitats polítiques ho facin possible. Les organitzacions obreres deuen trobar-se al marge de tota influència partidista, si més quan veiem elements que abans del 19 de juliol, votaven les dretes, feien propaganda en contra la sindicació, consultaven les seves decisions al rector il·loctinent del cacic màxim del poble i servien de lacais en tots els ordres, avui nutreixen els rengles de certs partits amb la confiança d'exhibir pistola i un carnet que els dona patent de revolucionaris, però ni d'estar per casa perquè coneixem el «panyo».

Es per això que intitulo aquest article «Unió i lleialtat és la clau de la victòria», perquè amb ella tinc la certitud que es depuraria l'ambient i no tindrien res a fer els qui interpretant la revolució per presumir i com instrument de les seves apetències personals, fomenten la intriga posant en perill així, un moviment que per la seva grandesa passarà a la història com un dels fets més sobresortints del segle que vivim.

V. BUXADÉ

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

LES LLETRES

Si venia la fortuna...

«—Si venia la fortuna
fes-la entrar dins del portal
i frueix el seu cabal
que no es perdi ni l'engruna.

Si passa temps i es quedés,
no la lliguis amb l'estalvi,
car no hi ha bondat que es salvi
si, quan té, pensa:—Vull més.»

J. M. LÓPEZ PICÓ

Cal acceptar les ordres del Govern de la Generalitat

Fa set mesos que la guerra civil a Espanya va començar. Aquests set mesos han estat viscuts pel poble espanyol, han estat sempre d'una forma deslligada de tots els problemes que l'afectaven en la reraguarda.

L'enemic té forces disciplinades (no anem analitzar els mitjans que empren) però forces disciplinades al fi, forces que compten amb un armament potent i una gran quantitat de recursos que els hi són enviats pels països feixistes que tenen una participació directa en la guerra que estem travessant; a més de comptar amb aquests recursos valuosos, no té el problema que cada dia, cada hora i cada minut, se'ns planteja a nosaltres, el problema més greu que es pot trobar un país en guerra.

Es necessari, per obtenir la victòria, comptar amb una força superior a la que té l'enemic, amb homes, material, tècnica i disciplina; és necessari una disciplina i un comandament únic i llençar-les al front, que és des d'allà que ens tenen de conduir a la victòria. Són els Sindicats, són ells els que agrupen en el seu si el camperol, els treballadors de les fàbriques i el poble tot; són ells els que fan sentir, pensar i obrar, els que plasmen amb realitat tots els anhels d'aquest poble sedent de llibertat i justícia. Els sindicats no deuen tornar-se sords al clam popular que demana la creació de l'exèrcit, el comandament únic i el servei militar obligatori.

L'última derrota, la pèrdua de Màlaga, ha fet que tot Catalunya es commogué i en un sol clam exigís la creació immediata de l'exèrcit popular i la mobilització obligatòria; no n'hi havia prou en veure que Madrid era un segon Ver-

dú; hem tingut de veure sucumbir Màlaga, una de les posicions estratègiques més bones pels facciosos, per tal de reaccionar i comprendre que sense un exèrcit potent i un comandament únic, era impossible enfrontar-nos amb un exèrcit potent i eficaç, que des de l'acabament de la guerra europea, va perfeccionant la seva tècnica i enquadrant els seus homes en una disciplina tan règia, en què primer sucumbir tot un batalló abans de què un sol home es mogui del seu lloc assignat pel comandament.

L'últim acord del Govern de la Generalitat, deia que les milícies seran enquadrades dins de l'exèrcit popular, mobilització de les lleves 32 al 36 i creació del comandament únic.

Les organitzacions sindicals que estan plenament representades en el Govern, no solament tenen d'acatar els seus acords, sinó que els tenen de fer complir, tenen d'ésser els primers en posar-los en pràctica, ja que la força creadora del poble, està a mans dels Sindicats i ara en els moments de més perill, tenen de complir amb el seu deure, i si ells el 19 de juliol van saber orientar i dirigir-nos, ara ens tenen de conduir a la victòria final.

Si els Sindicats no viuen per la guerra, no treballen i lluiten per la guerra, la victòria serà difícil.

Si els Sindicats viuen, treballen i lluiten per la guerra, es sabrà crear un exèrcit potent, que del Nord al Sud i de l'Est a l'Oest, imposarà la justícia i la llibertat.

PERE SABATER

CASTELJARENCSS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Convocatòria

El Sindicat de Professions i Oficis Diversos U. G. T. i el Radi Socialista d'aquesta població, convoca a tots els companys que han après la instrucció militar a una reunió a l'estatge social de la U. G. T. per a tractar un assumpte de màxim interès, demà dissabte, a les 11 del matí.

LES JUNTES

NOTICIARI

PER LA UNIFICACIÓ DELS SINDICATS

Des del passat diumenge que el Sindicat local U. G. T. ha vingut convocant per Seccions als seus afiliats per tal d'exposar-los-hi la proposta que la C. N. T. local els havia fet, d'anar a una fusió entre les dues Sindicals. Totes les Seccions de que està compost el Sindicat U. G. T. prestaren llur conformitat i nomenaren un representant de cada Secció, per tal de formar un Comitè d'enllaç entre ambdues Sindicals, les quals una vegada entrevistades serà convocada una reunió plenària per tal de nomenar una ponència que serà l'enllaç de les Sindicals amb el fi d'establir la unitat, sempre però de conformitat amb els acords que respecte la unificació prenguin les Sindicals de la Capital.

En totes les reunions celebrades els afiliats mostraren la més absoluta conformitat i bogaren perquè la unificació fos un fet.

Nosaltres no cal dir que també ho celebrariem.

PER LA DIADA DE MADRID

La nostra població prosseguint la seva tasca humanitària a profit dels desvalguts també s'ha associat entusiàsticament a la Diada de Madrid, i per consegüent la Delegació local del Socors Roig Internacional, d'acord amb el Consell Municipal, ha organitzat pel proper diumenge a la tarda una funció teatral que tindrà lloc a la Sala Municipal d'Espectacles a profit dels nostres germans de Madrid, posant se en escena per la notable Companyia Agrupació Proletària del Socors Roig Internacional de Sabadell (Teatre Euterpe), el bonic drama en 5 actes titulat «El Abuelo» original de l'immortal B. Pérez Galdós. Abans de començar la representació i en els entreactes, la popular «Rondalla Ibèrica» de Sabadell, interpretarà un excel·lent repertori de composicions musicals.

Es d'esperar com de costum, amb actes d'aquesta mena, constituirà indiscutiblement un gran èxit.

LA GRIP

Segons antecedents, sovintegen encara bastant els casos de grip a la nostra població, si bé aquesta com sempre en aquesta temporada, es presenta benigne, no obstant, per això, els atacats no deixen de passar un bon trastorn general.

LA SESSIO DE CINEMA D'AHIR A LA NIT

Ahir a la nit, es celebrà una sessió de cinema a profit de la Sanitat Unificada del P. S. U. i U. G. T., a fi de recaptar cabals per atendre les despeses de l'Hospital de Sang número 18 de Barcelona i les oases de convalescents de guerra de Vallromanes, Tossa de Mar, Caldes de Montbui i Ullastrell, a on guareixen les seves ferides germans nostres, caiguts baix la metralla feixista als diferents fronts d'Ibèria.

Les pel·lícules foren cedides pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

MOVIMENT DE POBLACIO

Durant el propassat mes de febrer, s'ha registrat el següent moviment de població.

Naixements: Jaume Barbé Talló, Joan Rafi Porrera i Llibertat Marquès Bros; total, 3.

Matrimonis: Joan Rafecas Argemí amb Francesca Camprubí Murató, Emili Prat Homet amb Lourdes Sellés Rovira, Simó Vall Girbau amb Concepció Rodríguez Moreno i Josep Roca Mauri amb Emília Sala Obiols; total, 4.

Defuncions:

Joan Bruguera Roca, Teresa Borrell Quer, Josep Orrit Juni, Joan Orrit Juni, Joan Planas Martí, Antònia Casamada Buff, Alexandre Martín Echevarria, Rosa Castellsagué Pujol, Margarida Ubàguls Boix, Joana Borrell Turell, Miquel Valls Bosa i Joan Leopoldo Pedro; total, 12.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Miquel Datzira - Passeig.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

Invertir mitja hora diària en la lectura, equival per l'esperit, a les set hores de descans que hem de donar al nostre cos.

COSES

Ballar durant deu minuts, equival a fer una caminada d'un quilòmetre.

L'ostra és un dels éssers més forçuts del món. La força que cal fer per obrir-la equival a més de nou-centes vegades el seu pes.

A Victòria (Austràlia) els nens, en sortir de l'escola, tenen dret a viatjar gratis en els tramvies.

El treball que realitza el cos humà cada dia equival a l'energia que es necessita per a arrossegar un tren.

El cervell de la dona comença a perdre pes als trenta anys; el de l'home, als quaranta.

Els negres africans i llurs descendents de pura raça no estornuden mai.

La plantació de les flors és tan extensa en el Japó, que no hi cap casa, per pobra que sigui, que no tingui el seu jardí.

Tots els escolars de Xicago es comprometen a no matar ocells ni destruir arbres. El mestre fa signar als nois un document que especifica que serà tret de l'escola l'alumne que manqui a la seva paraula.

Tots els quaters nordamericans tenen sales d'espectacles on es projecten pel·lícules instructives per a l'ensenyança dels soldats.

La satisfacció depèn de la qualitat

PLOMES ESTILOGRÀFIQUES

de funcionament perfecte

LLAPIS I GOMES

de les més acreditades marques nacionals i estrangeres

TINTES

de les cases Waterman i Pelikan

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès

Llegiu i propagueu

“La Farga”

Setmanari Castellarenc